

A1s marges

Activacions
digitals de
l'exposició
«DES/ORDRE MORAL.
Art i sexualitat
a l'Europa
d'entreguerres»

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

IVAM

#EducacióIVAM

Coreografies dissidents

Ella representa (*Simplicissimus* 32, núm. 47), 1928

Jeanne Mammen

Gravat (impressió en tres colors)

Jeanne Mammen-Foundation at Stiftung

MATERIALS

- Vídeo d'introducció.
- Obra de referència.
- Presentació interactiva amb enllaços a vídeos de balls.

TEMPS DE REALITZACIÓ

Aproximadament 20 min.

“Trauma i desig” és el nom d'aquest espai de l'exposició en el qual, centrant l'atenció en el context germànic, es mostra la convivència entre la desastrosa situació socioeconòmica produïda després de la I Guerra Mundial i les noves maneres d'entendre la sexualitat.

Berlín era un punt de referència mundial en el qual van florir locals, publicacions i associacions que hui coneixem com a “comunitats LGTB”.

OBRA DE REFERÈNCIA

Ella representa (Simplicissimus 32, núm. 47), 1928, Jeanne Mammen.
Gravat (impressió en tres colors). Jeanne Mammen-Foundation at Stiftung.

DINÀMICA D'AULA

• COMENTARIS A L'OBRA DE REFERÈNCIA

L'artista Jeanne Mammen va representar en la seua obra l'ambient subversiu dels locals d'oci nocturn, i hi parava especial atenció al lesbianisme.

El Berlín de l'època tenia un gran nombre de cafés i cabarets en què els rols de gènere deixaven de ser la norma. Als locals lèsbics es podien trobar dones que vestien robes d'home i lluien pentinats masculins, fumant, bevent i ballant en parelles. Era una mostra més dels coneguts com a "anys bojos".

• ACTIVITAT INTERACTIVA

Accedirem a una presentació interactiva que consisteix en vídeos de quatre balls que, cadascun en el seu moment, van trencar la correcció de les normes socials. Durant el seu visionat podem dialogar sobre els següents aspectes de cada un:

- **Xarleston:** la llibertat dels passos, el fet de ballar sense parella, les parelles "sense gènere" i l'ús de vestimenta còmoda per a les dones.
- **'Rock and roll':** el contacte físic entre homes i dones, les posicions poc "decoroses" des d'un punt de vista purità en la seua època.
- **Vogue:** conegut com a ball reivindicatiu de les identitats de la comunitat LGTB, trenca els rols de gènere. Està, a més, vinculat a la lluita contra la SIDA.
- **'Twerking/perreo':** ball molt sexualitzat, centrat en els moviments del darrere i els malucs. S'associa a lletres amb referències sexuals. Molt popularitzat entre adolescents; el ball el practiquen les dones activament davant l'home, que fa de figura més passiva.

El L'últim dels balls proposats, el 'twerking', és sobre el qual poden tindre referències més directes, i a més ha sigut objecte de debat en fòrums educatius després de diverses polèmiques de les quals es poden trobar notícies en Internet.

L'objectiu és que l'alumnat pugua conèixer els balls i descobrir punts de fractura des del punt de vista moral en cada context històric en relació amb els rols de gènere.

• PREGUNTES PER AL DEBAT

Què passa amb els balls de saló tradicionals? L'home "porta" la dona o la dona "es deixa portar". A més, qui "treia" a qui? És a dir, qui triava parella i iniciava el ball?

És el ball, la dansa, una eina per a desafiar les normes?

És el 'twerking' una manera de cosificar el cos de la dona o un espai d'apoderament sexual femení? És masclista una coreografia, la mirada de qui la contempla o qui la interpreta?

És possible crear 'reguetón' fora de l'imaginari racista i masclista, en què hi haja rols sexuals igualitaris entre dones i homes? Posa exemples, si els coneixes.

Hi ha altres gèneres musicals en què puguem detectar masclisme amb freqüència? Busquem exemples.